Fageda de Santa Fe

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Santa Fe
Emplaçament Des de can Casades comencen diferents itineraris senyalitzats que recorren la fageda.
Alçada: 1143

Coordenades:

Latitud: 41.77611
Longitud: 2.46221
UTM Est (X): 455306
UTM Nord (Y): 4625058

Classificació

Número de fitxa 08081 - 182
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Zona d'alt interès ecològic i paisatgístic.
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:
Vall de Santa Fe
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: ds., 23/04/2011 - 02:00

Descripció

La fageda de Santa Fe pertany al tipus de fageda amb pèl de boc (Luzulu-Fagetum), caracteritzada per ocupar una gran part dels sòls amb pendent i orientació solana, i per tenir un sotabosc molt pobre en flora. Es desenvolupa amb gran vigoria, i presenta nombrosos peus de prominents mides en diversos indrets, com Passavets, el pla del Campament, el pla de Mulladius o el pla dels Ginebrons.
Es tracta d'una de les localitats més meridionals de les fagedes i, tot i que es troba a ran del límit de les seves possibilitats, forma una densa i extensa massa forestal.
El nombre d'espècies animals que hi habiten és reduït i especialitzat. Dels mamífers en destaquen el talp (Talpa europaea) i la rata esquirolera (Glis glis); dels ocells, la mallerenga d'aigua (Parus palustris), el pinsà borroner (Pyrrhula pyrrhula) i, dels que hi arriben per a passar l'hivern, el pardal d'ala blanca (Montifringilla nivalis) i la griva cerdana (Turdus pilaris). També hi viuen amfibis com la granota roja (Rana temporaria) o la salamandra (Salamandra salamandra).

Història

L'explotació forestal de la fageda de Santa Fe va estar condicionada per la disponibilitat de transport a la zona, que tradicionalment es realitzava amb matxos de bast. La llenya de faig, per tal de reduir-ne el pes i facilitar-ne així el seu transport, era principalment convertida en carbó. A principis del segle XX, es va construir la nova carretera, que va permetre el transport amb carros.

Bibliografia

BRONCANO ATENCIA, M.J. [et al.]. (2006) Arbres i Arbredes singulars del Montseny. Llibres de Muntanya, 13. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors, p. 93-95.

